

ดิฉันทำตัวนี้รัฐบุรุษ

พลเอก เปรม ติณสูลานนท์

ประธานองคมนตรีและรัฐบุรุษ

มูลนิธิรัฐบุรุษ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์
ชื่อสัตย์ สุจริต เสียสละ และจงรักภักดี

ที่ระลึกในงานพิธีมอบ

“รางวัล พลเอก เปรม ติณสูลานนท์”

ประจำปี ๒๕๓๗

ณ ห้องสุโขธานีฮอลล์ โรงแรมสุโขธานี
วันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๓๗

คู่มือคนไทย

เมื่อวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๔๔ ฯพณฯ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ประธานองคมนตรีและรัฐบุรุษ ประธานกิตติมศักดิ์มูลนิธิรัฐบุรุษ ได้แสดงปาฐกถาพิเศษประจำปี “ชิน โสภณพนิช” ที่ธนาคารกรุงเทพ สีลม ท่ามกลางผู้ร่วมงานอนุสรณ์อย่างคับคั่งและต่างประทับใจ ตั้งแต่ชื่อเรื่อง “สถานการณ์ปัจจุบัน - คู่มือคนไทย” และจากการปลุกประเด็นเป็นที่จับใจของผู้ฟัง ตลอดจนผู้อ่านจากหนังสือปีใหม่ พ.ศ.๒๕๔๕ ทางคณะกรรมการบริหารจึงได้เกิดประกายความคิดที่จะนำวิสัยทัศน์ของ ฯพณฯ รัฐบุรุษของไทย ในการแสดงปาฐกถาในวาระต่าง ๆ มาเผยแพร่ให้เกิดแนวทางการปฏิบัติอย่างกว้างขวาง จากหนังสือ รวม ๑๑ เล่ม คือ

๑. ในหลวงของปวงชน
๒. พระผู้ทรงเป็นครูของแผ่นดิน
๓. พระมหากษัตริย์ในโลกยุคโลกาภิวัตน์
๔. สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
๕. สมองพระราชปณิธาน
๖. วัฒนธรรมไทย สมบัติไทย
๗. ภาษาไทย ภาษาแม่
๘. คอร์ปชั่นและยาเสพติด
๙. กินอยู่อย่างไร จะอายุยืน
๑๐. ตามรอยพระยุคลบาท
๑๑. สถานการณ์ปัจจุบัน - คู่มือคนไทย

มูลนิธิรัฐบุรุษได้เผยแพร่หนังสือ โดยเฉพาะคำบรรยายของ ฯพณฯ ประธาน กิตติมศักดิ์ และประธานมูลนิธิรัฐบุรุษไปแล้วรวม ๔๖ เล่ม จากที่ได้เริ่มโครงการนี้ตั้งแต่ปี ๒๕๓๖ ด้วยเรื่องแรก "ตามรอยพระยุคลบาท" และจะเริ่มกิจกรรมปีที่ ๑๐ ในพ.ศ.๒๕๔๖ นี้ นอกเหนือไปจากโครงการใหม่ โดยการสงเคราะห์แก่ : ปัญหาเด็กเร่ร่อน มีการต่อเนื่องโครงการอันยังประโยชน์แก่สาธารณชน เช่น

โครงการพัฒนาชุมชน ชนบทยากไร้ ตามพระราชดำริ - การพัฒนาโรงเรียน รมเกล้าฯ ที่สกลนคร

โครงการพัฒนาที่ดิน ที่ วัฒนานคร สระแก้ว เพื่อทำโครงการตัวอย่าง "หมู่บ้าน เศรษฐกิจพอเพียง" ให้ดูแลตนเองได้ ด้วยการส่งเสริมการศึกษา พละนาถัย และอาชีพ

การต่อเนื่องโครงการที่ได้รับบริจาคจากสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล ด้านสุขภาพผู้สูงอายุ "ศูนย์สุขภาพผู้สูงอายุ ภาคเหนือ พิษณุโลก" และเครือข่าย บริการสุขภาพ ผู้สูงอายุ ภาคกลาง ที่สมุทรสงคราม

การจัดค่ายอาสาพัฒนา ตามจังหวัดชายแดน เพื่อความมั่นคง โดยอาสาสมัคร จากทุกมหาวิทยาลัยและทุกเหล่าทัพ ทั้ง ร่วมกับกรุงเทพมหานคร ในการป้องกันการ ติดยา

การส่งเสริมวัฒนธรรมและภาพพจน์ของไทยในต่างประเทศ เผยแพร่เอกสาร ในด้านวัฒนธรรมไทย ภาษาไทย ทศนคติ อุดมการณ์ ในความ "ซื่อสัตย์ สุจริต เสียสละ และจงรักภักดี" กับได้พิมพ์หนังสือเผยแพร่ เป็นคู่มือการอ่านนอกโรงเรียน ในเรื่อง "เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน" โดยกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ถึง ๕๐,๐๐๐ เล่ม

รวมทั้ง โครงการพัฒนาชุมชนและการสงเคราะห์ในสภาวะสาธารณสุขภัยอีกด้วย
หวังว่า ท่านผู้อ่านและผู้ร่วมเผยแพร่หนังสือเล่มนี้ คงจะช่วยให้เกิดประโยชน์
ในข้อคิด คติธรรม จากประสบการณ์และจากอุดมการณ์ อันเป็นที่เคารพศรัทธาของ
ชาวไทยและในนานาประเทศ ต่อ ๆ ภาย ประธานองคมนตรีและรัฐบุรุษ ผู้ได้บำเพ็ญ
อุดมการณ์เพื่อแผ่นดินมาเป็นแบบอย่างที่ดี ในความหวังดีต่อบ้านเมืองตามเจตนารมณ์
ตลอด ๔๐ ปี คือ

"เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณต่อแผ่นดิน"

ในศุภมงคลดิถีปีใหม่ ขอให้ทุกท่านจงประสบแต่ความเจริญสุข เทียบพร้อมด้วย
อายุ วรรณะ สุขะ พละ และสมปรารถนา จ้านงหมาย จนชั่วกาลนานเทอญ.

(ศ.นพ.ประสพ รัตนากร)
ประธานมูลนิธิรัฐบุรุษ

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
ในหลวงของปวงชน	๑
พระผู้ทรงเป็นครูของแผ่นดิน	๓
พระมหากษัตริย์ในโลกยุคโลกาภิวัตน์	๕
สมเด็จพระเจ้าของชาวไทย	๗
สนองพระราชปณิธาน	๑๐
วัฒนธรรมไทย สมบัติไทย	๑๒
ภาษาไทย ภาษาแม่	๑๔
คอร์ปชั่นและยาเสพติด	๑๗
กินอยู่อย่างไร จะอายุยืน	๒๐
ตามรอยพระยุคลบาท	๒๒
สถานการณ์ปัจจุบัน - คู่มือคนไทย	๒๔
รายนามคณะกรรมการอำนวยการ	๒๗
องค์คุณความดี	๒๘

ใบหลวงของปวงชน

โดย
พลเอก เปรม ติณสูลานนท์
ประธานองคมนตรีและรัฐบุรุษ

“..ในหลวงของปวงชน..”

๓ พฤศจิกายน ๒๕๓๖

“ผมใคร่ขอเรียนถึงราชประเพณีสำคัญเรื่องหนึ่งที่เกี่ยวกับพระมหากษัตริย์ กล่าวคือ

ไทยมีคติที่ถือกันเป็นแบบแผนมาแต่โบราณว่า พระมหากษัตริย์ทรงรับพระราช
ภาระแห่ง “จตุรพิธทายาท” คือทายาท ๔ อย่าง กล่าวคือ

๑. กุลทายาท แปลว่า ทายาทผู้ดำรงสกุล
๒. รัชทายาท แปลว่า ทายาทผู้ดำรงราชสมบัติ
๓. ธรรมทายาท แปลว่า ทายาทผู้ดำรงธรรม
๔. ศาสนทายาท แปลว่า ทายาทผู้ดำรงศาสนา

พระราชภาระทั้งสี่นี้ฟังดูเฟิ่น ๆ ดูเหมือนจะเป็นหน้าที่เก่าแก่มิใช่พระราชภาระ
สำคัญของพระมหากษัตริย์ในยุคปัจจุบันไปเสียแล้ว แต่ความจริงพระราชภาระทั้งหมด

ทุกข้อ ยังคงเป็นหน้าที่ ๆ มีความสำคัญอย่างยิ่งอยู่ครบถ้วนทุกประการ และเป็นเหตุ
แท้จริงที่ทำให้สถาบันพระมหากษัตริย์ของไทยทรงความศักดิ์สิทธิ์และความสูงส่งตลอดมา
จึงควรจะได้พิจารณาศึกษาพระราชภาระทั้ง ๔ ประการให้ทราบชัด ตามความหมายที่
กว้างขวางสอดคล้องกับสภาวะปัจจุบัน

๑. **กุลทายาท** แปลตามศัพท์ คือทายาทผู้ดำรงสกุล แต่เมื่อพิจารณาศึกษาตาม
พระราชกรณียกิจที่ทรงปฏิบัติอยู่เนื่องนิตย์นั้น จะเห็นชัดว่ามีความหมายกว้างขวาง
และลึกซึ้งกว่านั้นมาก สกุลที่ทรงดำรงให้ยั่งยืนและมั่นคงนั้นหาใช่เพียงราชสกุลวงศ์มิได้
แท้จริงทรงมุ่งมั่นที่จะดำรง “สกุลไทย” มิให้มีอันต้องเสื่อมสลายด้วยประการใด ๆ ไป
ต่างหาก ดังที่ เราจะศึกษาทราบจากกระแสพระราชดำรัสได้ว่า พระบาทสมเด็จพระ
พระเจ้าอยู่หัวของเราทรงเน้นถึงความเป็นไทยและการธำรงรักษาความเป็นไทย จิตใจ
อัธยาศัย วัฒนธรรม ประเพณีอย่างไทยนั้นเป็นสิ่งที่ควรถนอมรักษา เพราะเป็นสิ่ง
สำคัญที่สุดที่จะช่วยให้สามารถธำรงรักษาชาติ และแผ่นดินไทยไว้ได้ในยุคที่โลกแคบ
มีการประชาชาติพันธุ์ วัฒนธรรม ประเพณีและลัทธิความเชื่อถือต่าง ๆ อย่าง
แพร่หลายมากมายอย่างทุกวันนี้ ขอให้คิดดูเถิดถ้าเราไม่มีพระประมุขทรงเป็นผู้นำ
ธำรงสกุลไทย หรือความเป็นไทยอย่างเหนียวแน่นแล้ว ชาติไทยเราจะมีความมั่นคงอยู่
ได้เพียงนี้หรือไม่.....”

พระผู้ทรงเป็นครูของแผ่นดิน

ปัทมาภินิษา
พลเอก เปรม ติณสูลานนท์
ประธานองคมนตรีและรัฐบุรุษ

“พระผู้ทรงเป็นครูของ แผ่นดิน”

๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒

“ครูกับอาจารย์โดยความหมายที่แท้จริง แตกต่างกัน ทุกท่านทราบดี ชาติบ้านเมืองของเราต้องการครูที่ดี การผลิตครูที่ดีเป็นหน้าที่โดยตรงของสถาบันนี้ และเป็นที่ยืนยันว่า สถาบันนี้มีแนวทางมีวิธีการผลิตที่ได้ศึกษา วิจัย และนำไปใช้ได้ผลดีมาแล้ว สิ่งที่ผมขอพูดถึง ไม่ใช่เรื่องของการผลิตครู แต่เป็นเรื่อง**ความเป็นครู** พวกเราปรารถนาที่จะเห็นอาชีพครู เป็นอาชีพที่บริสุทธิ์ นำเคารพ นำบูชา นำศรัทธา และนำเชื่อถือ พ่อแม่ผู้ปกครองฝากอนาคตของเด็กไว้กับครู ฉะนั้น ครูจำเป็นต้องมี จิตวิญญาณ แห่งความเป็นครู กล่าวคือ มีความรักและปรารถนาดีต่อเด็กจาก**สายเลือด** แห่ง**ความเป็นครู** ห่วงอาทรเด็กด้วยบริสุทธิ์ใจ มีความภูมิใจในอาชีพ เข้าใจคำว่า **ซื่อสัตย์ สุจริต เสียสละ** และ **จงรักภักดี** อย่างลึกซึ้งเพื่ออนาคตของเด็กด้วยความเต็มใจ

ครูทั้งหลายครับ ผมได้แต่หวัง หวังว่า **เราจะมีครู ผู้มีสายเลือด จิตวิญญาณแห่งความเป็นครู** อยู่ทุกแห่งหน ในประเทศของเรา

เมื่อใด ครูทั้งหลายมีความเป็นครู เช่นนั้น นั่นคือ ความสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณของครูที่มีต่อ **“ครูของแผ่นดิน”**

วันนี้ เราพูดกันเรื่อง **ครูของแผ่นดิน** เราได้ประจักษ์โดยไม่มีข้อสงสัยว่า เรามีครูของแผ่นดินที่ทรงเป็นตัวอย่างที่ประเสริฐสุดให้เราประพฤติปฏิบัติตามอยู่กับเราแล้ว ขอเราท่านทั้งหลายจงประพฤติปฏิบัติตามรอยพระยุคลบาทโดยพร้อมเพรียงกัน

อนึ่ง ใคร่ขอเรียนความสำคัญยิ่งอย่างหนึ่งเพื่อทุกคนได้รับทราบว่า ผู้ใดองค์ใดจะทำสิ่งใดน้อมเกล้าฯน้อมกระหม่อมถวาย ย่อมเป็นที่ทรงปลาบปลื้มและพอพระราชหฤทัยทั้งสิ้น แต่จะทรงปลาบปลื้มและพอพระราชหฤทัยที่สุด ถ้าสิ่งที่เราทำถวายนั้น จะส่งผลให้ราษฎรของพระองค์ท่านคลายความทุกข์และมีความสุขยิ่งขึ้น สมดังพระราชปณิธานที่ว่า

“เพื่อประโยชน์สุขแห่งมหาชนชาวสยาม”

ขอเชิญชวน พวกเราทั้งหลายพร้อมใจกันแสดงความจงรักภักดี และถวายพระพรชัยให้ **“ครูของแผ่นดิน”** ของเรา ทรงพระเจริญยิ่งยืนนาน.....”

“ประเทศไทย พระมหากษัตริย์ ในโลกยุคโลกาภิวัตน์”

๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๕

“ผมมีบ้างอาจแสดงตนว่ามีความเข้าใจอย่างถ่องแท้ถึงหลักการต่าง ๆ ในระดับของความลึกซึ้งและความซับซ้อนของหลักการนั้น ๆ แต่ผมรู้ว่าเป็นการดีที่สุดสำหรับเราที่จะพยายาม ไม่ว่าจะน้อยนิดเพียงใด ในอันที่จะทำความเข้าใจและรับแรงดลใจจากแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

แรงผลักดันของเศรษฐกิจพอเพียงนี้มี “ทางสายกลาง” เป็นหลักการสำคัญในการประพฤติปฏิบัติที่เหมาะสมโดยประชาชนในทุกระดับ ทางสายกลางนี้ หากได้ปฏิบัติในทุกระดับของปัจเจกชน ครอบครัวและชุมชนตลอดจนโดยรวมในแง่ของยุทธศาสตร์การพัฒนาในระดับชาติที่สมดุลแล้ว จะสามารถใช้เป็นรากฐานที่มั่นคงสำหรับทุกคนในการรับมือกับการแข่งขันและการท้าทายของโลกปัจจุบันได้ ความพอเพียงในแง่ของปัจเจกชนหมายถึงการดำรงชีวิตที่มีความสุขสบายพอสมควร โดยปราศจากความเกินพอความฟุ้งเฟ้อในสิ่งฟุ่มเฟือย แต่อยู่อย่างพอมีพอกิน ความพอเพียงนี้คือ ความพอประมาณ ในกิจกรรมของมนุษย์ทั้งหลาย พอในความต้องการ

และยับยั้งความโลภให้อยู่ในขอบเขตของการสนับสนุนและพึ่งพาตนเองโดยประชาคมระหว่างประเทศในการประชุมสหประชาชาติว่าด้วยการค้าและการพัฒนา (อังค์ถัด) ครั้งที่ ๑๐ ในเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ ซึ่งได้ถวายสมัญญานามพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวให้ทรงเป็น

“พระมหากษัตริย์นักพัฒนา”

ผมขออนุญาตกล่าวถึงการถวายราชสดุดีแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในถ้อยแถลงของที่ประชุมอังค์ถัด ครั้งที่ ๑๐ ซึ่งมีข้อความดังนี้

“ความยืดหยุ่นอันน่าชื่นชมนี้สะท้อนให้เห็นถึงความเข้มแข็งของชาติไทย ความเข้มแข็งนี้เกิดขึ้นและได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องโดยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช พระมหากษัตริย์อันเป็นศูนย์รวมดวงใจของชาวไทยทั้งชาติ ด้วยความเป็นพระประมุขที่เปี่ยมด้วยพระมหากรุณาธิคุณ จึงทรงได้รับความรักและความจงรักภักดีอย่างยิ่งจากพสกนิกรชาวไทย พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ทรงพระราชทานแนวพระราชดำริเพื่อเป็นรากฐานของยุทธศาสตร์ในการพัฒนาประเทศ ปรัชญาของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในเรื่อง “เศรษฐกิจพอเพียง” ขณะนี้สถิตยอยู่ในศูนย์กลางของแนวคิดด้านการพัฒนาของประเทศไทย...ประสบการณ์ของประเทศไทยเป็นบทเรียนพื้นฐานสำหรับพวกเราทุกคน และชาติไทยก็เป็นประจักษ์พยานที่แสดงให้เห็นถึงพระปรีชาสามารถและพระมหากรุณาธิคุณอันล้นพ้นของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว”.....”

“สมเด็จพระเจ้า ของข้าไท”

ผู้ประพันธ์หนังสือเล่มนี้ สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี
และ ผู้แปลคือ เป็น “The Role of the Monarchy in Thailand” by
Premaratne Jayasinghe อภินันท์ และ วิบูลย์

“สมเด็จพระเจ้า ของข้าไท”

๓๐ ตุลาคม ๒๕๓๘

“เท่าที่ผมได้ตามเสด็จรับใช้เบื้องพระยุคลบาทมาตลอด ผมขอเรียนยืนยันได้ชัดเจนว่า ในระหว่างที่เสด็จประพาสตามที่ต่าง ๆ เพื่อทรงเยี่ยมราษฎรของท่าน ท่านทรงห่วงใยราษฎรของพระองค์ท่านมากที่สุด ท่านทรงห่วงใยเรื่องอะไรบ้างสำหรับผม ผมเห็นว่าอาจจะแบ่งออกได้เป็นดังนี้คือ

๑. ทรงห่วงใยเรื่องของการศึกษาของคนในชนบทห่างไกล โดยเฉพาะห่างไกลมาก ๆ วันนี้บังเอิญผมยังมองไม่เห็นตำรวจตระเวนชายแดนมา แต่เรื่องนี้ตำรวจตระเวนชายแดนยืนยันได้ดีที่สุด เพราะว่าท่านให้ความสนใจสนพระทัยกับตำรวจตระเวนชายแดนเป็นอย่างยิ่ง ตั้งแต่เริ่มเสด็จเยี่ยมราษฎร ท่านทรงสร้างโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนมากกว่า ๓๐๐ แห่ง แสดงถึงน้ำพระทัยที่สนพระทัยและให้ความเมตตาแก่ไม่ว่าเฉพาะตำรวจตระเวนชายแดนเท่านั้น แต่โดยตรงไปที่ชาวเขาคนที่อยู่ชนบทห่างไกลมาก ๆ ด้วย เรื่องนี้ตำรวจตระเวนชายแดนคงจะยืนยันได้ดีทีเดียว

๒. อีกข้อหนึ่ง ซึ่งท่านห่วงใยและหาทางช่วยเหลืออยู่เป็นประจำก็คือ เรื่องของ สุขภาพอนามัยของราษฎรในท้องถิ่นทุรกันดาร ของทุกเพศ ทุกวัย ทุกสาขาอาชีพ เรื่องนี้ก็เห็นคงจะต้องอ้างอิงถึงหนังสือเรื่อง แม่เล่าให้ฟัง กับ ๔๐ พรรษาแม่ฟ้าหลวง เพราะในหนังสือนั้นทรงเขียนไว้ว่า เรื่องของสุขภาพอนามัย สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณสมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก เพราะท่านเสด็จไปต่างประเทศตั้งแต่พระชนม์ ๑๕ แล้วก็เรียนเรื่องพยาบาล เรื่อง สุขภาพอนามัย เรื่องโภชนาการ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ท่านทรงรู้ทรงเข้าใจแล้วก็ทรงปฏิบัติ พระองค์ตามหลักการของโภชนาการมาก เพราะฉะนั้นการช่วยเหลือราษฎรที่อยู่ในที่ ห่างไกลทุรกันดาร ในเรื่องของสุขภาพอนามัยและโภชนาการ ท่านทรงกระทำได้ดีเยี่ยม เพราะทรงรู้หมด ทรงรู้ทุกอย่างอย่างดีที่สุดว่า คนเราควรจะมีกินอะไรร่างกายถึงจะแข็งแรง นอกจากเรื่องของโภชนาการอย่างที่ผมเรียนแล้ว ก็มีเรื่องของความช่วยเหลือทาง สุขภาพอนามัย โครงการ พอสว. หรือ มูลนิธิแม่ฟ้าหลวง สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้พิสูจน์ให้เห็นชัดเจนว่า ท่านทรงทำอะไรบ้าง โครงการ พอสว. ตั้งขึ้นด้วยความคิดของ พระองค์ท่านโดยแท้ ทรงริเริ่มขอความร่วมมือจากหมอมตามต่างจังหวัดในวันเสาร์ วันอาทิตย์ที่เป็นวันหยุดราชการ ให้ตามเสด็จไปช่วยเหลือราษฎร รักษาราษฎรตาม ท้องถิ่นต่าง ๆ แล้วโครงการนี้ก็เติบโตเรื่อยมา จนกระทั่ง พอสว. ในปัจจุบันนี้ โครงการรักษาทางอากาศก็เป็นความริเริ่มของพระองค์ท่านโดยความช่วยเหลือของ รัฐบาลออสเตรเลีย ซึ่งได้ไปดูไปเฝ้าสังเกตการปฏิบัติของสมเด็จพระอริยวงศาคตญาณสมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก ในการรักษา พยาบาลหรืออนามัยของคนอยู่ห่างไกล

๓. เรื่องการรักษาสภาพสิ่งแวดล้อมก็เป็นอีกเรื่องหนึ่งซึ่งทรงสนพระทัยมาก โครงการดอยตุงซึ่งเป็นโครงการสุดท้ายของพระองค์ท่านก็เกิดจากน้ำพระทัยอัน ประเสริฐของพระองค์ท่านที่จะรักษาสภาพสิ่งแวดล้อมของประเทศเรา โครงการดอยตุง

ที่จริงเริ่มตั้งแต่ในสมัยที่ผมยังเป็นรัฐบาลอยู่ แล้วก็ทำได้ท่วายไปเท่าที่สามารถจะทำได้ แต่ว่าเรื่องโครงการคอยตุงไม่เกี่ยวกับการที่จะพูดในวันนี้ ก็ขอเล่าให้ฟังย่อ ๆ เท่านั้น ถ้าใครรู้จักคอยตุงก็คงจะนึกออกว่าคอยตุงสมัยก่อนนี้เป็นเขาหัวโล้นตลอดมา แต่เดี๋ยวนี้ถ้าใครไปคอยตุงตอนนี้ก็จะเห็นความผิดหูผิดตาแปลก ไม่มีสิ่งที่เป็นที่แห้งแล้งต่อไปอีกแล้ว เป็นโครงการสุดท้ายที่ทรงทำด้วยความเพลิดเพลีนแล้วก็พอพระราชหฤทัยมาก

โดยปกติสมัยก่อนนี้ที่ยังทรงมีพระพลานามัยแข็งแรงอยู่ เวลาถึงวันพระราชสมภพปีเว้นปีท่านก็จะเสด็จไปสวีตเซอร์แลนด์ไปที่โลซานน์ แต่ตอนหลังนี้ก็ได้เสด็จรัฐบาลก็ถวายพระตำหนักคอยตุง พระตำหนักคอยตุงนี้กองทัพบกเป็นคนสร้างถวาย แล้วก็ทรงเลือกที่เองแล้วก็ไปประทับเวลาถึงเวลาแปรพระราชฐาน.....”

สนองพระราชปณิธาน

โดย
พลเอก เปรม ติณสูลานนท์
ประธานองคมนตรีและรัฐบุรุษ

“สนองพระราชปณิธาน”

๑๔ สิงหาคม ๒๕๔๓

๑. ทรงสอนให้มี สติ และทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยปัญญา พวกเราคงจะยังไม่ลืมว่า ครั้งหนึ่งพวกเราชอบพูดถึงการพัฒนาประเทศให้เป็น NIC (New Industrial Country) ทรงเตือนว่าประเทศเรามีพื้นฐานเป็นประเทศเกษตรกรรม การนำประเทศไทยสู่ NIC จำต้องค่อย ๆ ทำ และทิ้งการเกษตรไม่ได้ ถ้าเราไปเร็วเกษตรกรจะตามไม่ทัน หรือละทิ้งการเกษตรไปเสียจะไม่เป็นผลดีแก่ส่วนรวม ประเทศของเราที่ยากจน จึงให้ทุกคนเรียนรู้ถึง เศรษฐกิจพอเพียง

๒. ทรงสอนให้เป็น นักปฏิบัติ หมายความว่าแม้จะมีความรู้สูง หรือ ต่ำก็ตาม การพูดอย่างเดียว การเป็นนักทฤษฎีอย่างเดียว การเป็นนักวิชาการอย่างเดียว จะทำงานการใด จะยาก ถ้าปฏิบัติไม่ได้ หรือ ปฏิบัติไม่เป็น

๓. ทรงสอนให้รู้จัก ความพอดี ทั้งร่างกายและจิตใจ ให้รู้จักเดินสายกลางตาม คำสั่งสอนของพระพุทธเจ้า ไม่กีดกันความรู้และวัฒนธรรมตะวันตกแต่ไม่ใช้รับมาทั้งหมด จำต้องนำมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับสภาพของประเทศของเรา ต้องเรียนรู้

เทคโนโลยีสมัยใหม่ เพื่อประเทืองปัญญา แต่ไม่นำมาใช้โดยไม่ได้ใคร่ครวญถึงความพอดี พอควร เรื่องเศรษฐกิจพอเพียง คือตัวอย่างอันดีของความพอดี นอกจากนั้น ยังทรงสอนให้รู้จักความพอดีในการใช้ และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ เช่น น้ำ และป่า เป็นต้น

๔. ทรงสอนให้รู้จัก อดทน อดกลั้น และอดออม ที่จะไม่ประพฤติกว้างความสัจ สุจริต อันเป็นหนทางที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในการปฏิบัติหน้าที่การงาน นำไปสู่ ความเพียร เหมือนพระมหากษัตริย์

๕. ทรงสอนให้รู้จัก ความซื่อตรง ความซื่อสัตย์ ซื่อตรง ซื่อสัตย์ ต่อตนเอง ต่อการปฏิบัติหน้าที่ และต่อประเทศชาติ

๖. ทรงสอนให้รู้จัก ความเป็นไทย เรียนรู้ดำรง อนุรักษ์ วัฒนธรรมไทย ภาษาไทย เพื่อคนไทย จะได้ทวงแทน ความเป็นไทย

๗. ทรงสอนให้ รู้รักสามัคคี เพื่อความสงบ ร่มเย็น ในชาติบ้านเมือง

ผู้มีเกียรติ ครับ ผมมั่นใจว่า ถ้าคนไทยทั้งมวล ไม่ว่าจะ มั่งมี หรือ ยากจน ไม่ว่าจะ ยึดมั่นในศาสนาใด รับพระบรมราโชวาท พระราชดำรัสและพระราชดำริ ทั้งหมด ทั้งสิ้นของพระองค์ใส่เกล้าฯ ไปปฏิบัติอย่างจริงจัง จริงใจ โดยเชื่อมั่นในพระมหากษัตริย์คุณที่ทรงคิดเพื่อพระราชทานให้แก่พวกเราเชื่อมั่นในกิจการต่าง ๆ ทรงประพฤติกปฏิบัติเป็นตัวอย่าง ไม่ต้องทั้งหมด แม้เพียงครั้งเดียว ชาติบ้านเมืองของเราก็จะสงบสุขร่มเย็น คนไทยจะค่อย ๆ หายจน คนไทยจะไม่ทะเลาะกันเอง คนไทยจะไม่ฉ้อราษฎร์บังหลวง คนไทยจะร่วมมือกันพัฒนาชาติบ้านเมืองด้วยความรัก สามัคคี คนไทยจะทำแต่สิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติ และมีความสุขโดยทั่วหน้ากัน"

“วัฒนธรรมไทย สมบัติไทย”

ศาสตราจารย์

ดร. สุชาติ สวัสดิ์ศรี อาจารย์พิเศษ มหาวิทยาลัย
รามคำแหง อดีตรองอธิการบดี
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
และอดีตรองอธิการบดี มจร

ศาสตราจารย์สุชาติ สวัสดิ์ศรี อาจารย์พิเศษ
“วัฒนธรรมไทย สมบัติไทย”

“วัฒนธรรมไทย สมบัติไทย”

๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๗

“วัฒนธรรมไทยเป็นสมบัติอันล้ำค่าของชาติเรา เป็นสมบัติเก่าแก่ ที่บรรพบุรุษได้คิดสร้างสรรค์ ดำรงรักษาและสืบสานต่อกันมาจนถึงยุคสมัยของเรา เป็นหน้าที่สำคัญยิ่งของคนไทยทุกคน ไม่ว่าจะนับถือศาสนาใด ที่จะต้องช่วยกันร่วมมือกัน มีความสำนึกในคุณค่าของวัฒนธรรมของเรา รักและหวงแหนวัฒนธรรมของเรา การรักษาวัฒนธรรมอันเป็นสมบัติล้ำค่าของเรานั้น คือ การรักษาชาตินั่นเอง **“รักและสืบสานวัฒนธรรมไทย”**

การที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ได้ทรงปฏิบัติอยู่เสมอตลอดมาจนทุกวันนี้ คือ ทรงช่วยดำรงและอนุรักษ์วัฒนธรรมไทย พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงมีพระราชดำรัสเกี่ยวกับความสำคัญในการใช้ภาษา สื่อความหมายความสำคัญตอนหนึ่งว่า

“วิธีที่จะนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ ต้องอาศัยสิ่งที่สำคัญ อย่างหนึ่ง คือ ภาษา การได้มาซึ่งความรู้ก็ต้องใช้ภาษา การนำความรู้ไปใช้ก็ต้องใช้ภาษาอีก เช่น เมื่อจะ

ให้ปฏิบัติการใดก็ต้องออกคำสั่ง เป็นต้น ในปัจจุบันปรากฏว่า ได้มีการใช้ถ้อยคำฟุ่มเฟือย และไม่ตรงตามความหมายอันแท้จริงอยู่เนือง ๆ ทั้งการออกเสียงไม่ถูกต้องตามอักขระวิธี ถ้าปล่อยให้เป็นดังนี้ ภาษาของเราก็มีแต่ทรุดโทรม ชาดไทยเรามีภาษาของเราใช้เอง เป็นสิ่งอันประเสริฐสุดอยู่แล้ว เป็นมรดกอันมีค่าตกทอดมาถึงเราทุกคนจึงมีหน้าที่รักษาไว้”

นอกจากนั้น พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ยังทรงช่วยเหลือและทรงแนะแนวทางการครองชีพแบบไทยแก่ราษฎรของพระองค์ท่านเสมอมาโดยตลอด มิได้ทรงอาหารต่อความเหน็ดเหนื่อย สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระราชทานศูนย์ศิลปอาชีพแก่ราษฎรทุกภาคของประเทศ เพื่อศึกษาและประกอบอาชีพต่าง ๆ อันเป็นวัฒนธรรมไทยตั้งแต่โบราณ เช่นการ ฟื้นฟูหัตถกรรมพื้นบ้าน การทอผ้าไหมและมัดหมี่ การทำเครื่องถม เป็นต้น นับเป็นพระมหากรุณาธิคุณล้นเกล้าล้นกระหม่อม หาที่สุดไม่ได้

ท่านผู้มีเกียรติครับ การดำรงรักษาและสืบสานวัฒนธรรมไทย เป็นสิ่งที่คนไทยทุกคนต้องสำนึกว่าเป็นเรื่องสำคัญ และจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับคนไทย ที่ต้องร่วมมือร่วมใจกันทำเพราะวัฒนธรรมของเราเป็นสิ่งสวยงามงดงามน่าทึ่ง และน่าทึ่งจนอมเป็นยิ่งนัก ผมมีความคิดเห็นว่า การที่จะปลูกจิตสำนึกให้คนไทยได้ระลึกถึงเรื่องนี้ ให้ทั่วถึงกันทั่วประเทศ จำเป็นต้องมีการรณรงค์อย่างต่อเนื่องโดยตลอดมิใช่เพียงแต่จะกระทำกันเป็นปี ๆ แล้วหยุดไป เราเคยได้บทเรียนมาพอสมควรแล้วว่าวัฒนธรรมต่างชาติได้แพร่เข้ามาในบ้านเมืองของเราหลายอย่างและหลายทิศทาง เพราะฉะนั้นถ้าเราไม่พยายามปลูกสำนึกให้คนไทย โดยเฉพาะเยาวชนของเราได้ตระหนักถึงความสำคัญในเรื่องนี้ ก็คงจะเป็นเรื่องที่น่าท้อใจ ไม่ได้หมายความว่าวัฒนธรรมต่างประเทศไม่ดี ไม่ควรรับ ในทางตรงกันข้าม วัฒนธรรมของทุกชาติเป็นเรื่องน่าสนใจทั้งสิ้น แต่การรับก็เป็นอีกอย่างหนึ่งซึ่งจำเป็นต้องตรึกตรองให้ถ่องแท้ถึงความสมควรและไม่สมควร.....”

“ภาษาไทย ภาษาแม่”

๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๗

“ท่านผู้มีเกียรติครับ คนไทยที่เกิดและอาศัยอยู่ในแผ่นดินนี้ ย่อมรักและหวงแหนแผ่นดินเกิดของตน มีหน้าที่ทำความดีเพื่อทดแทนบุญคุณของแผ่นดิน การหวงแหนและรักษา “ภาษาไทย” ก็เป็นหน้าที่และการทดแทนบุญคุณของแผ่นดินอันยิ่งใหญ่ เพราะ “ภาษาไทย” คือ มรดกและสมบัติอันล้ำค่าของชาติของเราที่จะต้อง “รักษา” และแสดง “ความเป็นเจ้าของ” อย่างชัดเจน อย่างภาคภูมิใจและด้วยความสำนึกว่าเป็นหน้าที่อย่างหนึ่งที่ต้องไม่หลีกเลี่ยง ไม่ว่า ท่านจะอยู่ในฐานะอย่างไร วัยใด เพศใด และอาชีพใด

นอกจาก “การรักษา” และแสดง “ความเป็นเจ้าของ” แล้ว ผมคิดว่า เรายังมีหน้าที่ที่จะต้อง “ทะนุบำรุง” ให้ยั่งยืน งดงาม ตลอดไปชั่วลูกชั่วหลาน และวิถีปฏิบัติซึ่งไม่ยากเลย ก็คือ ช่วยกัน “ใช้” ควรเป็นไปในทางสร้างสรรค์ไม่ใช่ทำลาย ในภาษาไทย เมื่อมีการรับถ่ายทอดวิทยาการจากชาวตะวันตก ก็มีการคิดค้นบัญญัติศัพท์ขึ้นใช้

แทนคำในภาษาต่างประเทศ เช่น **experience** ใช้คำไทยว่าประสบการณ์ **culture** ใช้คำไทยว่า **วัฒนธรรม** อันเป็นการดัดแปลงคำภาษาอื่นมาเป็นภาษาไทยเพื่อให้มีคำใช้เพียงพอแก่ความต้องการ ถือว่าเป็นการพัฒนาภาษาโดยมีระบบและระเบียบ

แต่ทุกวันนี้ เป็นที่ยอมรับกันว่า มีทั้งการพูดและการเขียนภาษาไทยคลาดเคลื่อน และผิดเพี้ยนไปอย่างน่าเป็นห่วง และเกิดขึ้นในหลายที่หลายแห่งที่สำคัญ ๆ เช่น ในสถาบันการศึกษา ในวงการโทรทัศน์และวิทยุ และแม้แต่ในส่วนราชการระดับสูง เรื่องนี้เป็นสาเหตุสำคัญที่จูงใจให้ผมให้ความสนใจ และวิเคราะห์ว่า อะไรคือเหตุผลสำคัญที่ทำให้บางคนทำให้ภาษาไทยอันไพเราะและสละสลวยยิ่งนักต้องมีอัน “วิบัติ” ไป

ผมคิดเอาเองว่า การที่พวกเราบางคนพูดและเขียนภาษาไทยไม่ค่อยจะถูก น่าจะมาจากสาเหตุ 3 ประการคือ

๑. **ไม่มีความรัก** คนเราถ้าเราไม่รักสิ่งใด เราก็จะไม่ให้ความสนใจ ไม่ห่วงใย ไม่รู้คุณค่า และไม่ยินดียินร้ายต่อสิ่งนั้น การพูดภาษาไทยก็เช่นเดียวกัน ถ้าไม่รัก เราก็ไม่สนใจ ไม่ห่วงใยและไม่รู้ว่าการกระทำเช่นนั้นเป็นการทำลายสิ่งที่มีคุณค่า ที่จริงแล้ว ภาษาของเราเป็นสิ่งที่น่ารักน่าหวงแหนอย่างยิ่ง มีความไพเราะ นุ่มนวล ละมุนละไม และที่ควรจะรักที่สุด เรามีอักษรของเราเองมา 711 ปีแล้ว เป็นเอกลักษณ์ที่ควรแก่การเชิดชู แปรลกและแตกต่างไปจากบางประเทศที่ไม่มีอักษรของตนเอง

๒. **ไม่ถูกตำหนิ** ในสังคมปัจจุบัน ดูเหมือน ใครจะพูดจะเขียนอย่างไร จะผิดจะถูกหรือไม่ ไม่ค่อยจะได้รับการเอาใจใส่หรือถูกตำหนิติเตียน ผู้พูดก็นึกว่าพูดอย่างนี้ก็ได้ไม่เห็นเสียหายอะไร ผู้ฟังฟังแล้ว แม้จะรู้ว่าผิด ก็ไม่ว่าอะไร ฟังดูก็รู้ว่าที่เขาพูดผิดอย่างนั้นที่จริง ผู้พูดควรจะพูดอย่างนี้ แล้วก็แล้วกันไป จะพูดตัว ร. ตัว ล. ไม่ชัด ไม่กล้า หรือ

พูดภาษาไทยคำ ภาษาอังกฤษคำ ก็ดูจะเป็นเรื่องธรรมดา ทั้ง ๆ ที่การพูดเช่นนั้นจะ
ทำให้ความหมายแตกต่างออกไป หรือฟังแล้วไม่เข้าใจชัดเจนพอ ก็ไม่มีใครตำหนิ

- เข้าวันหนึ่ง ผมเปิดวิทยุได้ยินข้าราชการระดับสูงคนหนึ่งให้สัมภาษณ์ว่า
“ต้อง**ลืบ**ช่วยเหลือภาคอีสานเป็นการด่วนเพราะขาด**แคน**มาก” ผมโทรศัพท์ไปเรียน
ปลัดกระทรวงให้ช่วยตักเตือน ปลัดกระทรวงได้รายงานกลับมาว่า ได้ไปบอก
ข้าราชการผู้นั้นแล้วว่า ให้ระมัดระวังและเล่าต่อไปว่า ข้าราชการผู้นั้นบอกว่า “ผมเสียใจ
วันนั้นผมพูดปากเปล่าไม่มี**สติบ**”.....”

สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์
พระบรมราชินีนาถ
ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ
พระราชทานนามหนังสือ
เศรษฐกิจพอเพียง
Sufficiency Economy

“คอร์ปชั่นและยาเสพติด”

๑๕ มีนาคม ๒๕๔๔

“พูดถึงข้าราชการ ผมขอแบ่งออกเป็น ๒ จำพวก คือ ข้าราชการอาชีพ และ อาชีพข้าราชการ

ข้าราชการอาชีพ คือ ข้าราชการที่ทำงานด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต เสียสละ และ จงรักภักดี อุทิศตน อุทิศเวลา อุทิศเรื่องส่วนตัว ให้แก่หน่วยงานของตนอย่างเต็มที่ โดยไม่มีข้อแม้ เห็นความสำคัญและเกียรติแห่งความเป็นข้าราชการ ฉลาดแต่ไม่โกง เคารพผู้บังคับบัญชาอย่างจริงจัง ประพฤติตนเป็นตัวอย่างที่ดีแก่ผู้ใต้บังคับบัญชา ตลอดเวลา

อาชีพข้าราชการ คือ ข้าราชการที่เข้ามารับราชการเพียงเพื่อเงินเดือน สำหรับ เลี้ยงชีพแต่อย่างเดียว ไม่มีความสำนึกของข้าราชการ ไม่อุทิศตนให้กับหน่วยงาน ทำงานเช้าชามเย็นชาม ใช้เวลาว่างหรือแม้แต่เวลาราชการไปหากินส่วนตัว และ บางคนหากินส่วนตัวด้วยการกระทำที่ผิดกฎหมาย

เป็นสิทธิโดยชอบธรรมของท่านที่จะเลือกเอาว่าจะจะเป็นข้าราชการแบบไหน

สำหรับ เรื่องยาเสพติดนั้น กล่าวได้ว่า เป็นอันตรายที่สุดแก่ชาติบ้านเมืองของเรา และเป็นปัญหาที่ยุ่ยากซับซ้อนมาก เกี่ยวพันกับปัญหาสังคม ปัญหาเศรษฐกิจ และยิ่ง ยุ่ยากมากขึ้น เพราะปัญหายังไปเกี่ยวข้องกับต่างประเทศด้วย ในเรื่องเหล่านี้ ปปส. เข้าใจแจ่มแจ้ง และมีประสบการณ์เรื่องนี้มานานหลายสิบปีแล้ว ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องพูดถึงที่มาที่ไปอีก สิ่งที่ผมใคร่จะพูดไว้ให้เป็นที่ประจักษ์ในที่นี้สักสามเรื่อง คือ **หนึ่ง** ค่านิยมของพวกเราที่มีต่อผู้มีฐานร่ำรวยเพราะธุรกิจยาเสพติด ซึ่งเป็นไปในทำนองเดียวกันกับคอร์รัปชัน พวกเรายังก้มหัวและกราบไหว้ผู้ที่ร่ำรวยมาจากเงินสกปรกโดยไม่ละอายใจตนเอง **สอง** เรามีบัญชีหรือมีหลักฐานพอที่จะเชื่อได้ว่า ผู้ใดมีความเกี่ยวข้องกับยาเสพติดบ้าง เราจึงน่าจะเลิกคบค้าสมาคมกับคนเหล่านั้น ปล่อยให้เขาอยู่ในสังคมสกปรกด้วยเงินสกปรกในหมู่ของเขาเอง トラบเท่าที่เรายังจับกุมลงโทษเขาไม่ได้ และ **สาม** เราต้องเอาจริงเอาจังกับเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมีหน้าที่ในการป้องกันและปราบปราม แต่กลับไปให้ความร่วมมือกับผู้ทำธุรกิจยาเสพติด เจ้าหน้าที่ของรัฐพวกนี้เป็นคนที่เราจะต้องจับให้มันคั้นให้ตาย เพราะนอกจากจะเป็นอุปสรรคอันยิ่งใหญ่ในการป้องกันและปราบปรามแล้ว ยังเป็นความอับอายขายหน้าของหน่วยงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เป็นความอับอายขายหน้าของชาติเราด้วย ผมจึงเรียกผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ไม่ว่าจะโดยตรงหรือโดยอ้อมว่า

“ผู้ทรยศต่อชาติ”

ด้วยความมั่นใจว่าเขาเหล่านั้น ไม่ควรได้รับการปราวณีสงสารเลย

๑. ต้องยึดมั่นในทฤษฎีใหม่ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง
นำมาไปชี้แจงให้ราษฎรเข้าใจ และนำมาไปปฏิบัติในการพัฒนาชนบท

๒. ต้องรู้จัก **ตอบแทนบุญคุณของแผ่นดิน** เรื่องนี้ จำต้องพูดกันยาวจึงจะเข้าใจ
โดยกว้างขวางและถ่องแท้ เป็นเรื่องที่ผมพยายามพูดอยู่เสมอว่า **“เกิดมาต้อง
ตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน”** พูดสั้น ๆ ก็คือ ขอให้ทำตัวเป็นคนดีของแผ่นดิน

๓. ต้องเป็นนักปกครองอาชีพ มิใช่อาชีพนักปกครอง

๔. ต้องเปลี่ยนค่านิยมเสียใหม่ (ถ้ายังไม่ได้เปลี่ยน) เรามิใช่ นายของประชาชน
เราเป็นเพื่อน เป็นพี่ เป็นน้อง ที่จะร่วมมือกันอย่างจริงจังและเหนียวแน่นในการ
พัฒนาชนบท

๕. ต้องประพฤติปฏิบัติตนเป็นตัวอย่างที่ดีของผู้ใต้บังคับบัญชา ทั้งในหน้าที่
การงานและชีวิตส่วนตัว

๖. ต้องทำงานอย่างทุ่มเท และด้วยความรัก ชื่อนี้มีความเกี่ยวเนื่องกับข้อ ๓
คนเราถ้ารักสิ่งหนึ่งสิ่งใดแล้ว เราจะทุ่มเทในสิ่งที่เรารัก เช่น เรารักบิดา มารดา บุตร
ภรรยา เราจะทำทุกอย่าง เพื่อให้เขาเหล่านั้นมีความสุข การเป็นนายอำเภอก็เช่นเดียวกัน
ถ้าเรารักอาชีพของเรา รักราษฎรของเรา เราก็จะทำและทุ่มเทให้กับการปลดทุกข์บำรุง
สุขให้แก่ราษฎร ทำงานด้วยความสุขเพื่อราษฎรที่เรารัก ภูมิใจในศรัทธา และความ
สำเร็จที่เกิดขึ้น และเราก็จะเป็น **นักปกครองอาชีพ** ที่มีเกียรติ เป็นความภูมิใจของบุตร
ภรรยา วงศ์ตระกูล และหน่วยงาน.....”

• พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ทรงมีพระกรุณาธิคุณ
• ภาวโศกเศร้า • กิ่งก้านแห่งใจ แดงสุจริต

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ
พลเอก เปรม ติณสูลานนท์

“กินอยู่อย่างไรจะอายุยืน”

๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๑

“การที่จะทำให้อารมณ์คน ให้สดใส แจ่มใส อารมณ์ดี ไม่เครียด ผมถือว่าผมเอง
ถือหลักว่า คนอารมณ์ดีจะต้องรู้จักคำว่า รัก รักตัวเอง รักผู้อื่น รักบิดา มารดา รักผู้มี
พระคุณ รู้จักทดแทนบิดามารดาผู้มีพระคุณก็จะทำให้เราอารมณ์ดี มีความนึกคิดที่ดี

ต้องรู้จักช่วยเหลือผู้อื่น คือ มีความสุขในการช่วยเหลือผู้ตกทุกข์ได้ยาก ก็จะทำให้
อารมณ์เราดี ความสำนึกที่ดี ไม่โกรธ ไม่หงุดหงิด ไม่อารมณ์เสีย ก็จะอายุยืน

ข้อสัจย์ สุจริต เสียสละ จงรักภักดี เป็นเรื่องของมูลนิธิรัฐบุรุษด้วย ที่ผมเอาเรื่อง
นี้มาพูดเพราะคนเรารู้จัก ข้อสัจย์ สุจริต เสียสละและจงรักภักดี ๔ ข้อนี้แล้วเราก็จะ
เป็นคนดีไม่โกง ไม่ต้องถูกสอบสวน เข้าสังคม ไม่ต้องหลบหน้าหลบตาใคร ไม่ต้อง
พูดจาโกหกเหลวไหล หรือพูดในสิ่งที่เราไม่ควรพูด ก็จะทำให้ เราอารมณ์ดี และเราก็
น่าจะอายุยืนด้วย

ร่ำเรีง เหมือนหอมอประสพ ผมยกดตัวอย่างเพราะผมรู้จักดี ถ้าเราร่ำเรีง ร้องร่ำทำ เพลง ยิ้มแย้ม แจ่มใส เข้าห้องน้ำร้องฮ้าฮัม ให้อภัยคนอื่น สิ่งนี้ทำให้อารมณ์แจ่มใส ที่ฝรั่งบอก **YOUNG AT HEART** ถือว่าเป็นเรื่องดีมากที่ทำให้อารมณ์แจ่มใส แต่งตัวให้หนุ่มอยู่เสมอ ถึงจะไม่หนุ่มมาก แต่หนุ่มพอสมควร แต่งตัวให้ดูสมาร์ท แต่งให้ทันสมัยให้เด็กเห็นแล้วอิจฉาว่ายังแต่งตัวใช้ได้อยู่

ปรับตัวให้เข้ากับสังคมใหม่ เช่นทำตัวให้เข้าสมัย เช่น **จีบ** เราก็น่าจะรู้ว่าจีบ แปลว่าอะไร **เตียง** เราก็น่าจะรู้ว่าเตียงแปลว่าอะไร เราจะต้องปรับตัวเองให้ทันสมัย อยู่เสมอ ทำให้สดชื่นอารมณ์ดี

“สิ่งที่ผมถือปฏิบัติอยู่อย่างหนึ่ง คือ อย่าทำในสิ่งที่ไม่อยากทำ อย่าบังคับฝืนใจตัวเองในสิ่งที่เราไม่อยากทำ แม้แต่เพื่อนชวนไปเที่ยว ถ้าเราไม่อยากไปเราก็บอกเราไม่อยากไป ไม่ต้องอธิบายเหตุผล ใจคอไม่สบาย ไม่ต้องฝืนใจทำ”.....”

“ตามรอยพระยุคลบาท”

๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๖

“คุณภาพของนักปฏิบัติการ คือ มีความเป็นไทยพร้อมมูลในตัวนั้น กล่าวสั้น ๆ ได้แก่

๑. มีความจงรักภักดี รู้คุณ และยึดมั่นในชาติบ้านเมือง
๒. มีศาสนา ยึดมั่นในความสุจริต จริงใจ เหตุผล ความถูกต้อง และธรรมจรรยา
๓. ยกย่องและถนอมรักษาศิลปวัฒนธรรม ชนบประเพณี และภาษาของตนเอง
๔. รักเผ่าพันธุ์ พกพ้อง อีสรภาพ และบ้านเกิดเมืองนอน
๕. มีความเมตตา เอื้อเฟื้อกันและกัน
๖. มีความกล้าหาญ เข้มแข็ง และอดทน
๗. มีความสามัคคีเป็นเอกภาพ เพราะมีความคิดเห็นและจุดมุ่งหมายในชีวิต

เสมอเหมือนกัน คือมุ่งถึงประโยชน์ ความเจริญความมั่นคงของชาติเป็นสำคัญ
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงเป็นแบบอย่างทีประเสริฐสุด

สารัตถะทั้งหมดที่นำมาเสนอนี้ ได้มาจากการศึกษาวิเคราะห์สรรพกรณียกิจ พระราชกรณียาวัตร และกระแสพระบรมราโชวาทแห่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่ได้ ทรงประพฤติปฏิบัติเป็นปกติสม่ำเสมอตลอดเวลา กว่า ๔๐ ปี จึงน่าจะลงความเห็นได้ว่า

๑ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชปณิธานแน่วแน่ มั่นคงในการ จรรโลงและพัฒนาชาติไทย

๒ แนวคิดและแนวปฏิบัติที่ทรงใช้ เป็นแนวทางของพระองค์เองที่ได้ทรงปฏิบัติ ทดลองและปรับปรุง จนเป็นที่ประจักษ์แล้วว่า คือแนวทางที่ถูกต้องมีประสิทธิภาพ เต็มเปี่ยม ซึ่งแม้ทั่วโลกก็ยอมรับนับถือ

๓ ทรงเป็นนักปฏิบัติงานที่เยี่ยมยอดหาผู้เสมอเหมือนมิได้ และเป็นแบบอย่าง อันเลิศสำหรับประชาชนคนไทยทุกคน และแม้กระทั่งชาวโลก จะยึดถือปฏิบัติตาม.....”

สถานการณ์ปัจจุบัน
คู่มือคนไทย

นางกุลลาภี เสงี่ยม
นางเชษฐา เสงี่ยม
นางสุชาดา เสงี่ยม
นางประจักษ์ เสงี่ยม

“สถานการณ์ปัจจุบัน คู่มือคนไทย”

๑๕ ธันวาคม ๒๕๔๔

“พระราชดำรัสอันทรงคุณค่าที่พระราชทานแก่คนไทยโดยตลอด ตั้งแต่เสด็จ เถลิงถวัลยราชสมบัติ คนไทยโชคดีเป็นที่สุดที่มีพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเป็น ประมุขของชาติ พวกเราทราบกันดีว่า พระองค์ท่านทรงเป็นทุกอย่างของคนไทยและ ของประเทศของเรา ทรงเป็นศูนย์รวมแห่งความสามัคคีของคนในชาติ ทรงเป็นพ่อ เป็นครู และเป็นผู้พิทักษ์ปกป้องภัยให้แก่พวกเรา คราใดที่บ้านเมืองเกิดภาวะวิกฤต ไม่ว่าจะใน ด้านการเมือง เศรษฐกิจ หรือสังคม พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวจะพระราชทาน แสงสว่าง สติปัญญา ชี้ทางในการแก้ปัญหาจนสถานการณ์รุนแรงคลี่คลายได้เสมอ นำความสุข ความสงบร่มเย็นกลับคืนมาเสมอ พวกเราคงไม่ลืมเหตุการณ์รุนแรง ๒ ครั้ง เมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๖ และ พ.ศ. ๒๕๓๕ หวังว่าพวกเราจะไม่รบกวนพระบาทสมเด็จพระ เจ้าอยู่หัว เป็นครั้งที่ ๓ อีก

๒. ขอให้ตั้งตนอยู่ในความพอดี นำความพอดีไปปฏิบัติเพื่อลดความทุกข์ใน ปัจจุบันและป้องกันอันตรายอันเกิดจากการผันผวนของสถานการณ์ในอนาคต ในเรื่องนี้ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้พระราชทานทฤษฎีใหม่ไว้ให้กับพวกเราได้ใช้เป็นกรอบ

ในการดำเนินชีวิต ชื่อว่า **"เศรษฐกิจพอเพียง"** เรื่องนี้หลายท่านอาจจะบ่นว่า ฟังมาหลายครั้งจนชินชาแล้ว จริงอย่างที่บ่น แต่โปรดทวนไปดูบทเรียนที่เราได้รับจากวิกฤตปี ๒๕๔๐ อันเป็นบทเรียนที่ราคาแพงอย่างยิ่ง ถ้าตอนนั้น เรายึดมั่นในเศรษฐกิจพอเพียง เราน่าจะเผชิญกับวิกฤตที่ไม่รุนแรงเท่ากับที่เป็นอยู่ก็ได้ จึงกล่าวได้ว่า ทฤษฎีเศรษฐกิจพอเพียง สามารถใช้เป็นเกราะกำบังภัยอันตรายในภายหน้า อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงและผันผวนของสถานการณ์ของโลกได้เป็นอย่างดีที่สุด

"เศรษฐกิจพอเพียง" เป็นปรัชญาที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชดำรัสชี้แนะแนวทางการดำเนินชีวิตแก่พสกนิกรชาวไทยมาโดยตลอดนานกว่า ๒๕ ปี ตั้งแต่ก่อนเกิดวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ และเมื่อภายหลังได้ทรงเน้นย้ำแนวทางการแก้ไขเพื่อให้รอดพ้น และสามารถดำรงอยู่ได้อย่างมั่นคงและยั่งยืนภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์และความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ

เศรษฐกิจพอเพียง เป็นปรัชญาชี้ถึงแนวการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชนทุกระดับตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชน จนถึงระดับรัฐ ทั้งในการพัฒนาและการบริหารประเทศให้ดำเนินไปในทางสายกลาง และการปฏิบัติตนเพื่อให้ก้าวทันต่อโลกยุคโลกาภิวัตน์

ความพอเพียง หมายถึง ความพอประมาณ ความมีเหตุผล รวมถึงความจำเป็นที่จะต้องมีระบบภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีพอสมควรต่อผลกระทบใด ๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายใน ทั้งนี้ จะต้องอาศัยความรอบรู้ ความรอบคอบ และความระมัดระวังอย่างยิ่ง ในการนำวิชาการต่าง ๆ มาใช้ในการวางแผน และการดำเนินการทุกขั้นตอน

เศรษฐกิจพอเพียง มิใช่เพียงการทำให้พอ แล้วหยุด แต่หากหมายรวมถึง ความขยันหมั่นเพียร การแสวงหาความรู้ใหม่ การมีทัศนคติที่ถูกต้อง และการรู้จักอดออมด้วย

ความขยันหมั่นเพียร หมายถึง ความมุ่งมั่น ไม่ย่อหย่อนในการทำกิจการใด ๆ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงรับสั่งไว้เมื่อวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๔๒ ความตอนหนึ่งว่า

“การทำงานใด ๆ ไม่ว่า เล็ก ใหญ่ ง่าย ยาก ถ้าย่อหย่อนความเพียรแล้ว ยากที่จะให้สำเร็จเรียบร้อย ทันเวลาได้ และเมื่อใดพลังของความเพียรนี้เกิดขึ้น เมื่อนั้น การงานหรือปัญหาทั้งหลายก็สำเร็จโดยง่าย และรวดเร็ว...”

การแสวงหาความรู้ใหม่ หมายถึง การปรับตัว ปรับองค์กร ปรับการบริหาร ให้ทันเทคโนโลยีสมัยใหม่อยู่เสมอ

การมีทัศนคติที่ถูกต้อง หมายถึง ความไม่ทอดทิ้งที่จะต่อสู้กับวิกฤตมองอนาคตในแง่ดี

การรู้จักอดออม หมายถึง การประหยัด นาย Calvin Coolidge ประธานาธิบดีของสหรัฐอเมริกา คนที่ 30 กล่าวไว้ว่า “...*there is no independence quite so important as living within your means...*” พอจะถอดเป็นภาษาไทยได้ว่า “...ไม่มีเอกราชใดสำคัญเท่ากับการดำเนินชีวิตภายใต้ฐานะานุภาพแห่งตน...”

การประหยัดอีกอย่างหนึ่งที่พึงสังวร คือ “การประหยัดปาก ประหยัดคำ” ไม่พูดในสิ่งที่ทำให้เกิดความแตกแยกในชาติบ้านเมือง

3. ขอให้รู้จักสามัคคี

การรู้จักสามัคคี คือ หลักการของการเคารพซึ่งกันและกัน การรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น การรู้จักผ่อนหนักผ่อนเบา ให้อภัยซึ่งกันและกัน การอดกลั้น และการประสานประโยชน์ของพวกเราเอง

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พระราชทานพระบรมราโชวาท ไว้ตั้งแต่ปี 2512 ว่า

“ในบ้านเมืองนั้น มีทั้งคนดีและคนไม่ดี ไม่มีใครจะทำให้ทุกคนเป็นคนดีได้ทั้งหมด การทำให้บ้านเมืองมีความปรกติสุขเรียบร้อย จึงมิใช่การทำให้ทุกคนเป็นคนดี หากแต่อยู่ที่การส่งเสริมคนดี ให้คนดีได้ปกครองบ้านเมือง และควบคุมคนไม่ดี ไม่ให้มีอำนาจไม่ให้ออกความวุ่นวายได้”.....”

มูลนิธิรัฐบุรุษ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์
รายนามคณะกรรมการอำนวยการ

ฯพณฯ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์	ประธานกิตติมศักดิ์
๑. ศ.นพ.ประสพ รัตนากร	ประธานกรรมการอำนวยการ
๒. นายชาติรี ไสภณพนิช	รองประธานกรรมการ (๑)
๓. พลเอก นพ พิณสายแก้ว	รองประธานกรรมการ (๒)
๔. นายวิระ รมยะรูป	เหรัญญิก
๕. พล.ร.อ. ประเจตน์ ศิริเดช	เลขาธิการ
๖. ร.ท.สุที มหาสันทนะ	กรรมการ
๗. พล.อ.อ. มรว.ศิริพงษ์ ทองใหญ่	กรรมการ
๘. พล.ร.อ.วิเชษฐ์ การุณยวนิช	กรรมการ
๙. ดร.เจริญ สิริวัฒนภักดี	กรรมการ
๑๐. ท่านผู้หญิงชนัตต์ ปิยะอุย	กรรมการ
๑๑. นายขงศักดิ์ กณานะวนิชย์	กรรมการ
๑๒. นางกัลยาณี พรรณเชษฐ์	กรรมการ
๑๓. ร.ค.ท.ฉัตรชัย บุญยะอนันต์	กรรมการ
๑๔. ม.ล.ศรีทศยุทธ เทวกุล	กรรมการ
๑๕. นายคิลก มหาคำรงค์กุล	กรรมการ
๑๖. พลเอก เอกจิตต์ ติณสูลานนท์	กรรมการ
๑๗. พลเอก พงษ์เทพ เทศประทีป	กรรมการ

องค์คุณความดี

◎ หนึ่งจรรงรักภักดีศรียกษัตริย์
สองพิพัฒน์สัตย์ซื่อถือสุจริต
สามรู้เสียสละพร้อมยอมอุทิศ
คือนิมิตมงคลของคนดี

ขอมงคลความดีศรียประเสริฐ
จงบังเกิดแก่ผู้รู้หน้าที่
จงเจริญเกียรติยศปรากฏมี
พระพรศรีโปรดประทานแต่ท่านเทอญ

เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์

สมุดสัปดาห์ใหม่ ๒๕๔๖

มองกองทัพผ่านผลงานรัฐบุรุษ
พลเอก เปรม ติณสูลานนท์

หนังสือลำดับที่ ๔๐ สงวนลิขสิทธิ์ โดยมูลนิธิรัฐบุรุษ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์
เผยแพร่โดย คณะกรรมการส่งเสริมกิจกรรม
ศาลาพำนัก เลขที่ ๓๑๒ ถนนราชวิถี เขตราชวิถี กรุงเทพมหานคร ๑๐๕๐๐
โทรศัพท์ ๐-๒๒๕๕-๓๕๓๖, ๐-๒๒๕๔-๖๙๓๐๗ โทรสาร ๐-๒๒๕๖-๘๘๒๑๗, ๐-๒๖๕๒-๓๗๗๑๑